

Pécsi Ítéltábla

Pf.III.20.028/2022/4. szám

A felperesek:

felperes1 I. rendű;

felperes2. rendű;

felperes3 III. rendű;

felperes4 IV. rendű (mindannyian 7cím1 szám alatti lakosok)

A felperesek képviselője:

ügyvéd1 cím2

Az alperes:

alperes1 (cím3)

Az alperes képviselője:

ügyvéd2, cím4)

Alperesi beavatkozó:

ügyvéd3 (cím5) által képviselt beavatkozó1 (cím6)

A fellebbezési kérelmet előterjesztő fél:

felperesek 66. sorszáma alatt

A per tárgya:

személyiségi jogi igények érvényesítése

Az elsőfokú bíróság:

Kaposvári Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma:

13.P.20.589/2020/64/II. számú kiegészítő ítélet

K i e g é s z í t ő í t é l e t

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság kiegészítő ítéletét – fellebbezett részében – megváltoztatja, és a Kaposvári Törvényszék 13.P.20.589/2020/59/I. számú ítéletét azzal is kiegészíti, hogy az előzetesen végrehajtható lejárt járadék összege 31.404.976 (harmincegymillió-négyezrenégyezer-kilencszázhetvenhat) forint.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felpereseknek, mint együttes jogosultaknak tizenöt napon belül 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú eljárásban felmerült perköltséget.

A kiegészítő ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s

- [1] Az elsőfokú bíróság 13.P.20.589/2020/59/I. számú ítéletével kötelezte az alperest az I-IV. rendű felperesek részére nem vagyoni kártérítés, valamint az I. és II. rendű felperesek, mint egyetemleges jogosultak részére vagyoni kártérítésként 33.010.537 forint, továbbá 2022. március 1. napjától havi 421.694 forint folyamatos járadék megfizetésére. Rendelkezett arról is, hogy az ítélet a lejárt és folyamatos járadék tekintetében előzetesen végrehajtható.
- [2] A felperesek kérték az elsőfokú ítélet kiegészítésével a nem vagyoni kártérítés vonatkozásában az alperes által elismert követelés tekintetében az előzetes végrehajthatóság elrendelését, valamint az előzetesen végrehajtható lejárt járadék összegének meghatározását.
- [3] Az elsőfokú bíróság kiegészítő ítéletével az elsőfokú ítéletet azzal egészítette ki, hogy az ítélet az I. és II. rendű felperesek részére járó nem vagyoni kártérítés összegéből személyenként 7.000.000 forint, a III. és IV. rendű felperesek részére megítélt nem vagyoni kártérítés összegéből személyenként 1.000.000 forint tekintetében előzetesen végrehajtható. Az ítélet kiegészítése iránti kérelmet ezt meghaladóan – a lejárt járadék összegének meghatározását érintő részében – elutasította.
- [4] A határozat indokolásában rögzítette, hogy a nem vagyoni kártérítés iránti követelést az alperes részben elismerte, ezért a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: 1952. évi III. törvény) 231.§ (1) bekezdés b) pontja alapján az alperest marasztaló ítéleti rendelkezést ebben a részében fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak kellett nyilvánítani. E rendelkezés pótlása érdekében az 1952. évi III. törvény 225.§ (4) bekezdése alapján tehát helye volt az elsőfokú ítélet kiegészítésének.
- [5] A lejárt járadék kapcsán hangsúlyozta, hogy annak előzetes végrehajthatóságáról az elsőfokú ítélet rendelkezett. A hátralékos járadék pontos összegét ugyan a rendelkező rész nem tartalmazza, azonban ilyen rendelkezésnek az 1952. évi III. törvény szerint nem is lett volna helye. Az előzetes végrehajthatóság elrendelése vonatkozásában az ítélet rendelkező részében konkrét összeget nem kell megjelölni, az ítélet indokolásából egyértelműen megállapítható a bíróság által megítélt lejárt járadékok összege. Ennek alapján az I. és II. rendű felperesek a végrehajtás elrendelése iránti kérelmükben a követelés összegét megjelölhetik, amit a bíróság a kérelem elbírálása során ellenőriz.
- [6] A kiegészítő ítélet ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, annak részbeni megváltoztatását és a kiegészítés iránti kérelmük maradéktalan teljesítésével az elsőfokú ítélet további kiegészítését kérték azzal a rendelkezéssel, hogy az előzetesen végrehajtható lejárt járadék összege 31.404.976 forint. Álláspontjuk szerint kérelmük e részének elutasításakor az elsőfokú bíróság nem volt figyelemmel arra, hogy az 1952. évi III. törvény 220.§ (1) bekezdéséből következően az előzetes végrehajthatóságot megállapító rendelkezésre is vonatkozik az a törvényi követelmény, miszerint az ítélet rendelkező részének megszövegezése határozott, egyértelmű legyen. Figyelemmel arra, hogy az ítélet rendelkező része összefoglalva 33.010.537 forint összegben kötelezte az alperest mind a lejárt járadékok, mind a járadéknak nem minősülő kártérítési összegek megfizetésére, a hátralékos járadék pontos összege meghatározásának hiánya a végrehajtás folyamán nehézséget okoz. A kiegészítő ítélettel kapcsolatos fellebbezésük körében a másodfokú perköltségüket 30.000 forint ügyvédi munkadíjban számították fel.
- [7] Az alperes és a beavatkozó fellebbezési ellenkérelmet nem terjesztettek elő.
- [8] A fellebbezés alapos.
- [9] Az 1952. évi III. törvény 225.§ (1) bekezdése szerint az ítélet kiegészítésének bármelyik fél kérelmére akkor van helye, ha a bíróság valamely kereseti kérelem vagy ellenkérelem felől,

vagy a kereseti kérelem vagy az ellenkérelem valamely része felől akár a fő-, akár a mellékkötelezettség tekintetében nem határozott, avagy a perköltség viselése vagy az ítélet előzetes végrehajthatósága felől, habár annak helye lett volna, nem rendelkezett. A (6) bekezdés értelmében, ha a bíróság nem rendelkezett olyan kérdéstről, amelyről a rendelkezés jogszabály értelmében hivatalból kötelező, a mulasztást a bíróság a hiányosság észlelését követően haladéktalanul köteles hivatalból pótolni.

- [10] Az 1952. évi III. törvény 231.§ a) pontja szerint fellebbezésre tekintet nélkül végrehajthatónak kell nyilvánítani a tartásdíjban, járadékban és más hasonló célú időszakos szolgáltatásban marasztaló ítéletet.
- [11] Az elsőfokú bíróság a keresetet részben teljesítő ítéletében az alperest kötelezte nem vagyoni kártérítés, továbbá vagyoni kártérítésként az ítélet meghozatalát követően lejárató időszakos szolgáltatásként havi 421.694 forint folyamatos kártérítési járadék, valamint az ítélethozatalig lejárt hátralékos járadék és járadéknak, hasonló célú időszakos szolgáltatásnak nem minősülő egyéb vagyoni kártérítés megfizetésére, összesen 33.010.537 forint összegben.
- [12] Az ítéletében az elsőfokú bíróság nem vitásan rendelkezett arról, hogy az mind a lejárt, mind a folyamatos járadék tekintetében előzetesen végrehajtható. A másodfokú bíróság azonban nem értett egyet a kiegészítés iránti kérelem részbeni elutasítását megalapozó azzal a következtetéssel, hogy az ítélet rendelkező részében szükségtelen meghatározni a lejárt járadékok előzetesen végrehajtható összegét. A felperesek alappal hivatkoztak arra, hogy az 1952. évi III. törvény 220.§ (1) bekezdésének helyes értelme szerint az ítélet rendelkező részének megszövegezése során a határozottság követelményének kell érvényesülnie, azt minden kétséget kizáróan úgy kell megszerkeszteni, hogy tartalma a végrehajtás során ne okozzon nehézségeket. Ez utóbbi követelmény hangsúlyosan vonatkozik az előzetes végrehajthatóság tárgyában hozott rendelkezésre, hiszen annak célja éppen az, hogy a jogosult a jogerő bevétele nélkül azonnal végrehajtást kérhessen az önkéntes teljesítésre nyitva álló határidő letelte után.
- [13] Figyelemmel arra, hogy a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény 13.§ (1) bekezdése alapján kizárólag az ítélet kötelezést (marasztalást) tartalmazó rendelkező része alapján van helye végrehajtási lap kiállításának (BH2003. 162.), továbbá az előzetes végrehajthatóságot mint a végrehajtás általános feltételét csak az ítélet kifejezett rendelkezése esetén veheti figyelembe a végrehajtást elrendelő bíróság, az előzetes végrehajthatóságról hivatalból úgy kell döntenie, hogy az ítélet rendelkező részéből kitűnjön az a kötelezés, illetveösszege szerű marasztalás, amelynek végrehajtását a jogosult előzetesen, a jogerő bevétele nélkül kérheti a bíróságtól.
- [14] E feltétel teljesülése érdekében az előzetes végrehajthatóságot meghatározó ítéleti rendelkezés megszerkesztésére (megszövegezésére) a perrendtartás általánosan érvényesülő konkrét tartalmi követelményt valóban nem határoz meg. A határozatok jelentős részében nem is szükséges a folyamatos, illetve lejárt járadékok összege szerű külön meghatározása, ha azt a határozat marasztalásról rendelkező része úgy tartalmazza, hogy az előzetes végrehajthatóság terjedelme egyértelmű, a végrehajtás során nem okozhat nehézséget. Az elsőfokú bíróság ítélete azonban összefoglalóan, egy összegben rendelkezett az alperest terhelő lejárt kártérítési járadékok és az ilyenek nem minősülő egyéb vagyoni kártérítések 33.010.537 forintot kitevő összegéről, ezért önmagában annak elrendelése, hogy az ítélet a lejárt és folyamatos járadék tekintetében előzetesen végrehajtható, ebben az esetben nem felelt meg az egyértelműség és határozottság követelményének.
- [15] Az ítélet indokolásából megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság az alperest kötelezte 31.404.976 forint lejárt kártérítési járadék megfizetésére, ezért az előzetes végrehajthatóság körében ezt a felperesek kérelmével megegyező összeget kellett rögzíteni.

- [16] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság kiegészítő ítéletét – az 1952. évi III. törvény 256/A.§ (1) bekezdés f) pontja alapján tárgyaláson kívül eljárva – a 259.§-a folytán irányadó 253.§ (2) bekezdése alapján – fellebbezett részében– megváltoztatta, és az elsőfokú ítéletet azzal is kiegészítette, hogy az előzetesen végrehajtható lejárt járadék összege 31.404.976 forint.
- [17] A fellebbezés sikeres volt, ezért az alperes az 1952. évi III. törvény 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a felperesek másodfokú eljárásban felmerült perköltségének megfizetésére. Ennek összegét a másodfokú bíróság a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2.§ (1) bekezdése alapján állapította meg, a felszámított munkadíj összegét azonban a (2) bekezdése alapján a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység arányában – arra is figyelemmel, hogy az ügyben tárgyalás tartására nem került sor – mérsékelte 15.000 forintra.
- [18] Az alperes személyes illetékmentességi joga folytán le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 74.§ (3) bekezdése folytán alkalmazandó, a személyes költségmentességről szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13.§ (1) bekezdése alapján az állam viseli.

Pécs, 2022. május 16.

Dr. Kutasi Tünde s.k. a tanács elnöke, Dr. Kovács János s.k. előadó bíró, Gáspárné dr. Baranyabán Judit s.k. bíró